

The Dumplings, Betonowy Las

W naszym betonowym lesie,
Tam gdzie asfaltowe kałuże.
Niekończący krawężnik pnie się,
Tam gdzie widzisz brukową burzę.

Skaczę po płytach odlewanych,
Nie dotykam ich spojeń.
Nie chce urazić Matki Ziemi,
I wywoływać wojen.

Dym spowił nasz betonowy las,
W świetle sygnalizacji się gubimy.
Mijamy Cię kłaniając się w pas,
A teraz na czerwonym stoimy.

Dym spowił nasz betonowy las,
W świetle sygnalizacji się gubimy.
Mijamy Cię kłaniając się w pas,
A teraz na czerwonym stoimy.

Wszystkie ścieżki wyrzeźbione,
Znam na pamięć jak rozkład.
Szyny donikąd prowadzone,
Wybieram ten tramwajowy skład.

Z okna tylko smutnych twarze,
I dłonie wesołych dostrzegam.
Uściski jak z mostu przęsła,
I w smutnych aura wklęsła.

Zęby kasowników nie ruszone,
Wszyscy siedzą i słuchają.
Jeden drugiemu mówi jak powinno być,
Spójrz jak ciężko lekko żyć.

Spójrz jak ciężko lekko żyć /2x

Dym spowił nasz betonowy las,
W świetle sygnalizacji się gubimy.
Mijamy Cię kłaniając się w pas,
A teraz na czerwonym stoimy.

Dym spowił nasz betonowy las,
W świetle sygnalizacji się gubimy.
Mijamy Cię kłaniając się w pas,
A teraz na czerwonym stoimy.